

РЕШЕНИЕ

№ 6771

гр. София, 10.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 22.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5440** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/.

Образувано е по жалба на Сдружение с нестопанска цел „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане” БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], Р. област, [улица], представлявано от председателя Х. Н. Н., от [населено място], Р. област, [улица] срещу Заповед № РД-01-48/04.05.2012 г. на Председателя на Държавна агенция за закрила на детето /ДАЗД/.

Жалбоподателят в съдебно заседание не се явява лично, представлява се от адв. Д., който навежда доводи за незаконосъобразност на процесната заповед. Твърди, че тя е постановена при съществени процесуални нарушения при издаването ѝ като административен акт и е немотивирана. Моли съда да отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна. Претендира за разноски.

Ответникът – Председателят на ДАЗД в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата. Твърди, че процесната заповед е издадена от компетентен орган в пределите на неговите правомощия и в ненарушение на материалните и процесуалните норми.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната Заповед на председателя на ДАЗД се отнема лиценз № 0648 от 02.06.2011 г. на основание чл. 7, т. 4 от Устройствения правилник на ДАЗД, чл. 43д, т. 1 от ЗЗДет. във вр. с чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от ППЗЗДет. за осъществяване на дейност от страна на Сдружението и предоставяне на социална услуга „Приют”. Лицензът е издаден за предоставяне на социални услуги за деца със Заповед № РД-01-52/01.06.2011 г., като валидността му е до 02.06.2014 г.

Издавайки процесната заповед, председателят на ДАЗД е упражнил правото си, предвидено в чл. 43д, т. 1 от ЗЗДет., да отнема издаден лиценз за предоставяне на услуги за деца, когато титулярът не е изпълнил в срок задължително предписание.

Въпросното задължително предписание е издадено след проверка по сигнал в Сдружението на 09-11.11.2011 г. относно спазване на Стандарт 2, Стандарт 3, Стандарт 12, Стандарт 13, Стандарт 14, Стандарт 16, Стандарт 18 и Стандарт 21 за социални услуги за деца, уредени в Приложение № 3 към чл. 48 от Наредбата за критериите и стандартите за социални услуги за деца /НКССУД/. В резултат на проверката, констатирайки пропуските в работата на СНЦ „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане”, председателят на ДАЗД издава Задължителното предписание № РД-14-152/02.12.2011 г. на основание чл. 17а, ал. 1, т. 14 от ЗЗДет. Предписанието съдържа 12 точки, всяка от които обвързана със съответен срок за изпълнение. Целта на предписанието е именно да улесни Сдружението в преодоляване на дефицитите в работата му. Поради тази причина издаденото задължително предписание е придружено с подробни методически указания относно изпълнението на всяка една от 12-те точки в предписанието.

Поради липсата на обратна връзка от страна на Сдружението, на основание Заповед № РД-11-115/17.04.2012 г., експерти от ДАЗД извършват повторна проверка по сигнал на 18, 19 и 20. 04. 2012 г. в Приют – [населено място], социална услуга за деца, предоставяна от лицензиран доставчик Сдружение „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане” – [населено място], [община], област Р. относно спазване правото на детето, регламентирано в чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗДет., както и за проследяване изпълнението на дадено Задължително предписание от председателя на ДАЗД с № РД-14-152/02.12.2011 г. от извършена проверка по сигнал на 09-11.11.2011 г. относно спазване на горепосочените стандарти за социални услуги за деца, уредени в Приложение № 3 към чл. 48 от НКССУД.

Резултатите от проверката на комисията са подробно изложени в Констативен протокол от 18, 19 и 20.04.2012 г., който е приет без възражение от председателя на Сдружението Х. Н.. От този протокол става ясно, че комисията от експерти е констатирала не само неизпълнение в срок, а липса на изпълнение в цялост на посочените Задължителни предписания. В хода на проверката, комисията е провела среща и разговор с г-н А. – районен мюфтия на Р. област, който твърди, че програмата в Приюта трябва да бъде съгласувана от съответното поделение на районното мюфтийство, съгласувано и с Главното мюфтийство. По данни на персонала в приюта пребивават 18 деца (12 момчета и 6 момичета), като едното от момичетата посещава ежедневно приюта за часове по вероучение, след което се прибира при семейството си в [населено място]. Няма младежи над 18 години. Всички деца са от турски етнически произход по тяхно самоопределение. Капацитетът на услугата е 30 места, като издръжката е изцяло от дарения. За 17 от децата има информация от техните лични досиета, за едно от момичетата няма налична документация.

От Доклад № 00-06-284/24.04.2012 г., приложен по делото става ясно, че доставчикът

на услугата не е изпълнил даденото от председателя на ДАЗД Задължително предписание № РД-14-152/02.12.2011 г. Служителите на приюта не познават и не прилагат НКССУД в работата си, както и не са разработени необходимите документи, съгласно изискванията на критериите и стандартите от Приложение № 3 към чл. 48 от НКССУД. Също така, персоналят не е запознат с действащото законодателство в областта на закрилата на детето и не се спазва законоустановеният ред за настаняване на децата в приюта, съгласно ЗЗДет. Настаняването на децата се извършва със съгласие на родителите им, но за повечето деца няма издадени административни заповеди, съдебни решения, социални доклади и други документи от ДСП/ОЗД по местоживее на детето.

Политиката на Сдружението допуска да се провеждат дейности в приюта от граждани на Р. Т., които също не са регламентирани. Според констатациите на комисията, поради неизпълнение на Задължително предписание № РД-14-152/02.12.2011 г. е осъществен състава на чл. 45, ал. 9 от ЗЗДет. Въз основа на това на 20.04.2012 г. на г-н Х. Н. - председател на Сдружението е съставен акт за административно нарушение по чл. 45, ал. 9 от ЗЗДет. Предвид направените изводи от страна на комисията, последната счита, че е нарушено правото на детето, регламентирано в чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗДет. и предлага на основание чл. 43д, т. 1 от ЗЗДет. да бъдат предприети действия за отнемане лиценз № 0648/02.06.2011 г. за социална услуга – резидентен тип – „Приют” на Сдружение „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане”, [населено място], общ. И., обл. Р.. Това ясно личи и от Докладната записка от Т. И. – главен директор ГД „КПД”.

От Експертно становище на В. П. – председател на Комисията по лицензиране на социални услуги за деца по чл. 35, ал. 3 от Правилника за прилагане на ЗЗДет. става ясно, че последната също предлага да бъде отнет лиценз на Сдружението за предоставяне на социалната услуга за деца, въз основа на извършената проверка в приюта. Това е видно от Протокол № 104, който е съставен от Комисията на проведено от нея редовно заседание, състояло се на 26.04.2012 г. и от становището на последната, адресирано до председателя на ДАЗД. По делото е приложено и Удостоверение от Разградски окръжен съд за актуално правно състояние на Сдружението.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град формира следните правни изводи:

Намира жалбата за процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените по чл. 149, ал. 1 АПК срокове. Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспорваният административен акт, а именно Заповед № РД-01-48/04.05.2012 г. е издаден от компетентен административен орган, в случая – председателят на ДАЗД, в пределите на неговата власт и при спазване на чл. 59 АПК относно формата и съдържанието на акта. Заповедта съдържа всички необходими реквизити по закон, като при издаването ѝ е спазен както специалният ред, предвиден в ППЗЗдет., така също и общият ред, предвиден в АПК. Заповедта е мотивирана, съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ. Ясно е написано, че на основание чл. 7, т. 4 от Устройствения правилник на ДАЗД, чл. 43д, т. 1 от ЗЗДет. във вр. с чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от ППЗЗДет., председателят на ДАЗД отнема лиценз № 0648/02.06.2012 г. на юридическо лице с нестопанска цел „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане”, със седалище и адрес на управление: [населено

място], [община], [улица], Булстат/ ЕИК: 11656209, представлявано от председателя на УС Х. Н. Н..

На второ място, оспорваният акт е издаден в съответствие с материалния закон, като е установено по делото, че доставчикът на услуга „Приют” не познава и не прилага НКССУД в работата си, а също така и че не са разработени необходимите документи съгласно изискванията на критериите и стандартите в Приложение № 3 към чл. 48 от НКССУД. От проверените 8 стандарта, 6 не се изпълняват, а 2 са в развитие.

Видно от всички събрани по делото доказателства се установява безспорно, че СНЦ „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане” не е изпълнило в срок издаденото Задължително предписание № РД-14-152/02.12.2011 г. на председателя на ДАЗД, в резултат на което е издадена процесната заповед. Фактическото основание на заповедта е констатираното неизпълнение от страна на Сдружението. Съдът прави извода, че безспорно е нарушено правото на детето, регламентирано в чл. 11, ал. 1 и ал. 4 от ЗЗДет.

Съдът прави извода, че приюта не е обезпечен с необходимия персонал като брой и специалисти, съобразно Методика за определяне длъжностите на персонала в специализираните институции и социалните услуги в общността, утвърдена през 2010 г. от министъра на труда и социалната политика. Трудовоправните отношения на служителите не са уредени съобразно нормативната уредба, регламентирана в Кодекса на труда.

В хода на производството стана ясно, че не се спазва законоустановеният ред за настаняване на децата в приюта, съгласно ЗЗДет. Персоналът не е запознат с действащото законодателство в областта на закрилата на детето – ЗЗДет., Конвенцията на ООН за правата на детето, както и с Етичния кодекс на работещите с деца. В случая основната цел на настаняването на деца е религиозно обучение, а не предприемане мярка за закрила, настаняване в Приют по отношение на деца в риск. Целите на социалната услуга „приют” не съвпадат с тези на пребиваването на децата в [населено място]. Съгласно пар. 1, ал. 1, т. 35 от ДР на Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане, приютът е комплекс от социални услуги, предоставяни временно в срок до 3 месеца, а в хода на проверката е установено, че някои деца пребивават в приюта повече от 6 месеца.

Съдът установи, че на практика настаняването на децата в приюта става по инициатива и натиск от страна на Сдружението в [населено място], а не поради необходимост от предприемане на мярка за закрила настаняване извън семейството в социална услуга – резидентен тип на дете в риск. Също така често липсват и правни основания за настаняването на децата.

На трето място, не са налице нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е проведено без нарушения на съответните процесуални норми. За извършените проверки е уведомено проверяваното юридическо лице чрез неговия представляващ. Дадена е възможност за участие в проверките и съответно становище и възражения по съставените констативни протоколи. Направените задължителни предписания представляват индивидуален административен акт, който не е обжалван, поради което е и влязъл в сила за жалбоподателите, които са били обварзани с направените в него предписания. Тъй като намира жалбата за неоснователна, съдът следва да я отхвърли, а поради липса на направено искане от страна на ответника не следва да присъжда юрисконсултско възнаграждение на същия.

Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на СНЦ „Сдружение за култура, социална интеграция и подпомагане” БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], Р. област, [улица], представлявано от председателя Х. Н. Н., от [населено място], Р. област, [улица] срещу Заповед № РД-01-48/04.05.2012 г. на Председателя на Държавна агенция за закрила на детето /ДАЗД/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба, в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Административен съдия: